

200704273/1.

Datum uitspraak: 15 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/8037 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 16 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 augustus 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 19 januari 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 mei 2007, verzonden op 24 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

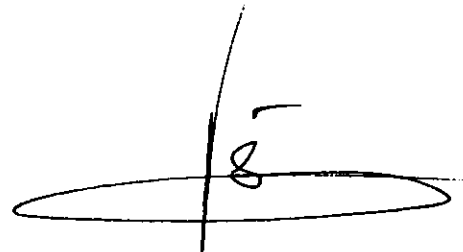
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

91-506.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 8037

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 16 mei 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Sri Lankaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M.J.A. Leijen, advocaat te Alkmaar,

tegen:

de staatsecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. S. Gobardan, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 29 november 1997 verzocht om toelating als vluchteling. Verweerder heeft bij besluit van 21 augustus 2002 het verzoek van eiser, aangemerkt als een verzoek tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, afgewezen.
- 1.2 In hetzelfde besluit van 21 augustus 2002 heeft verweerder geweigerd om eiser ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure' te verlenen. Eiser heeft tegen dit besluit op 9 september 2002 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 1 juli 2003 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 25 juli 2003 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 27 mei 2005 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Alkmaar, het beroep gegrond verklaard (AWB 03/40916) en het besluit van 1 juli 2003 vernietigd.
- 1.3 Verweerder heeft het bezwaar van 9 september 2002 bij besluit van 19 januari 2006 opnieuw ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 13 februari 2006 beroep ingesteld.
- 1.4 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.5 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 30 maart 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 06 / 8037

2

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten.
Eiser is in Frankrijk veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf vanwege drugshandel en heeft hiervoor van 1990 tot 25 augustus 1997 in detentie gezeten.
Bij uitspraak van 28 juni 2006 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening toegewezen en de werking van het besluit van 19 januari 2006 geschorst tot vier weken nadat uitspraak is gedaan op het beroep (AWB 06/8038).
- 2.3 Verweerder heeft zich op het volgende standpunt gesteld.
Eiser is voorafgaand aan de asielaanvraag in Nederland in Frankrijk tot tien jaar celstraf veroordeeld wegens het plegen van een drugsdelict. Verweerder heeft bij zijn beoordeling betrokken dat de verjaringstermijn van tien jaar nog niet is verstreken. Eiser is gelet op het voorgaande een gevaar voor de openbare orde en aan hem wordt daarom op grond van B1/2.2.4.1 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) geen verblijfsvergunning verleend.
- 2.4 Eiser heeft hiertegen het volgende aangevoerd.
Verweerder heeft hem ten onrechte tegengeworpen dat hij een gevaar voor de openbare orde vormt. Eiser is van mening dat het door hem gepleegde misdrijf inmiddels is verjaard. Verweerder heeft ten onrechte de uitspraak van de voorzieningenrechter van 28 juni 2006 niet gevolgd. Ten slotte is volgens eiser sprake van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder gebruik had moeten maken van zijn bevoegdheid om eiser in afwijking van het geldende beleid toch een verblijfsvergunning te verlenen.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.5 De rechtbank stelt vast dat verweerder niet binnen drie jaar op de asielaanvraag heeft beslist. De kern van het geschil vormt de vraag of eiser op het moment dat de termijn van drie jaar verstreek een gevaar voor de openbare orde vormde.
- 2.6 Volgens paragraaf C2/9.3 Vc geldt onder meer als contra indicatie dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Voor de invulling van deze begrippen verwijst deze paragraaf naar paragraaf B1/2.2.4 Vc, en daarmee naar artikel 3.77 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). De verwijzing in B1/2.2.4 Vc naar artikel 3.77 Vb brengt niet met zich mee dat artikel 3.77 Vb de juridische grondslag wordt voor dit beleid of de op grond van dat beleid genomen besluiten. Gelet op het voorgaande kan niet gezegd worden dat verweerder het standpunt dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde op ondeugdelijke wijze heeft gemotiveerd.
- 2.7 In het door verweerder gevoerde beleid, zoals geformuleerd in B1/2.2.4.1 Vc, is over de verjaringstermijn neergelegd: *... de termijn vangt aan op de dag waarop de veroordeling onherroepelijk is geworden of het transactievoorstel is aanvaard. Indien de tenuitvoerlegging van de sanctie pas later heeft plaatsgevonden, vangt de termijn aan op de dag waarop de sanctie volledig ten uitvoer is gelegd.*

zaaknummer: AWB 06 / 8037

3

Eiser heeft aangevoerd dat de verjaringstermijn van het door hem gepleegde misdrijf reeds is gaan lopen op de dag dat het vonnis onherroepelijk is geworden. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat de verjaringstermijn aanvangt op het moment van invrijheidsstelling.

De rechtbank is van oordeel dat moet worden uitgegaan van de dag van invrijheidsstelling als het moment waarop de verjaringstermijn begint te lopen. Gelet hierop is de verjaringstermijn gaan lopen op 25 augustus 1997, zodat het misdrijf van eiser op 25 augustus 2007 verjaard zal zijn. Het misdrijf was op 28 november 2000, het moment dat de termijn van drie jaren verstreek, in ieder geval nog niet verjaard.

- 2.8 De grief dat verweerder de uitspraak van de voorzieningenrechter van 28 juni 2006 (AWB 06/8038) ten onrechte niet heeft gevolgd, kan niet slagen. De uitspraak van de voorzieningenrechter heeft immers naar zijn aard een voorlopig karakter en bindt de bodemrechter niet.
- 2.9 Eiser heeft in het kader van zijn beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid de volgende bijzondere omstandigheden aangevoerd. Hij heeft een eenmalige misstap begaan welke een enorme impact op zijn leven heeft gehad, hij is in de steek gelaten door zijn familie, hij is bang voor de Sri Lankaanse autoriteiten, hij heeft zich afgekeerd van de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en de asielpcedure in Nederland heeft lang geduurd. De rechtbank is van oordeel dat, gezien de ratio van het Nederlandse openbare orde beleid om vreemdelingen die een gevaar voor de openbare orde vormen niet tot Nederland toe te laten, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in de aangevoerde omstandigheden geen grond is gelegen voor toepassing van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb).
- 2.10 Eiser heeft tevens aangevoerd dat de Nederlandse strafmaten lager zijn dan de strafmaten in Frankrijk en dat de hem in Frankrijk opgelegde straf moet worden vertaald naar een Nederlandse strafmaat. Zoals verweerder ter zitting heeft toegelicht houdt verweerder in het openbare orde beleid bij eerste verblijfsaanvaarding geen rekening met de omstandigheid dat in andere landen andere strafmaten gelden dan in Nederland. Het feit dat de strafmaat voor het door eiser gepleegde delict in Nederland wellicht lager is dan in Frankrijk is niet een zo bijzondere omstandigheid dat verweerder in redelijkheid niet meer heeft kunnen tegenwerpen dat eiser een gevaar voor de openbare orde vormt. Dit beleid acht de rechtbank niet kennelijk onredelijk.
- 2.11 Uit het vorengaande volgt dat de door eiser aangevoerde gronden niet kunnen leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.
- 2.12 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.13 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 8037

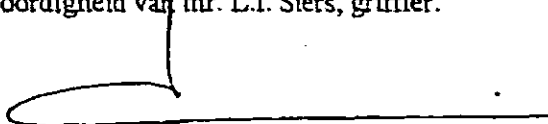
4

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.P. Smit, rechter, en op 16 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. L.I. Siers, griffier.

afschrift verzonden op: 24 MEI 2007

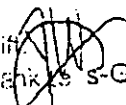
Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Dit is een afschrift van de uitspraak.
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3726	B 20 JUN 2007
ZAAKNR. 200704273	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op van Sri Lankaanse nationaliteit,
verblijvende te , te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van advocaat en
procureur mr. E. Derksen aan de Weverstraat 4B te 6811 EL Arnhem, die bepaaldelijk tot
gevolmachtigde is gesteld en als zodanig zal optreden, zulks met de macht van substitutie;

MACHTIGING

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende,
mr. E. Derksen, advocaat te 6811 EL Arnhem aan de Weverstraat 4B, nadrukkelijk door
, geboren op van Sri Lankaanse nationaliteit,
bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van een hoger beroepschrift tegen de
uitspraak van de rechtbank Haarlem, Awb 06/8037, d.d. 16 mei 2007, verzonden op 24 mei
2007 (bijlage 1).

De heer hierna te noemen appellant, kan zich niet verenigen met de uitspraak van de
rechtbank Haarlem, noch met de overwegingen die hieraan ten grondslag liggen en wel om de
navolgende redenen.

I. Procesverloop

Appellant heeft op 29 november 1997 verzocht om toelating als vluchteling. Bij besluit van 21 augustus 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie de aanvraag afgewezen. Tevens heeft de Staatssecretaris ambtshalve besloten dat appellant niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'. Appellant heeft hiertegen bezwaar aangetekend. Het bezwaarschrift is door de Staatssecretaris vervolgens bij besluit van 1 juli 2003 ongegrond verklaard. Hiertegen heeft appellant beroep aangetekend. Bij uitspraak van 16 mei 2007 heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

Onderhavig hoger beroepschrift richt zich tegen voornoemde uitspraak van de rechtbank Haarlem.

II. Grieven

Appellant heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank Haarlem. Appellant overweegt als volgt.

In rechtsoverweging 2.7 overweegt de rechtbank Haarlem: *"De rechtbank is van oordeel dat moet worden uitgegaan van de dag van invrijheidsstelling als het moment waarop de verjaringstermijn begint te lopen. Gelet hierop is de verjaringstermijn gaan lopen op 25 augustus 1997, zodat het misdrijf van eiser op 25 augustus 2007 verjaard zal zijn. Het misdrijf was op 28 november 2000, het moment dat de termijn van drie jaar verstreek in ieder geval nog niet verjaard."*

Appellant kan zich met het oordeel van de rechtbank niet verenigen, nu de rechtbank – zonder enige nadere motivering – een onjuiste uitleg heeft gegeven aan het beleid van de Staatssecretaris, zoals geformuleerd in B1/2.2.4.1 Vc en daarbij heeft miskend dat de verjaringstermijn niet begint te lopen op de dag van de invrijheidsstelling, maar op het moment dat het vonnis onherroepelijk is geworden. Uit vaste jurisprudentie, onder mee de uitspraak van uw Afdeling van 12 oktober 2006, 200605864/1, blijkt dat indien het misdrijf is gepleegd voorafgaande aan de asielaanvraag, of na het verstrijken van de driejaarstermijn, aansluiting wordt gezocht bij het algemene beleid met betrekking tot de weigering van verblijf bij gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Ingevolge B1/2.2.4.1 vangt de termijn aan op de dag waarop de veroordeling onherroepelijk is geworden of het transactievoorstel is aanvaard. De veroordeling is onherroepelijk geworden

in 1990 en hiermee is de verjaringstermijn gaan lopen. Op het moment dat de drie jaar betreffende het driejarenbeleid verstreek, was ook de termijn van 10 jaar verstreken en kon dit derhalve niet meer aan appellant worden tegengeworpen. De omstandigheid dat de strafmaten in Frankrijk beduidend hoger zijn dan in Nederland heeft als gevolg gehad dat de verjaringstermijn van 10 jaar overeenkomt met de aan appellant opgelegde vrijheidsstraf van 10 jaar. Dit betekent echter niet dat om deze reden moet worden uitgegaan van de datum van invrijheidsstelling in strijd met het bepaalde in B1/2.2.4.1. Bovendien is appellant in 1997 vervroegd in vrijheid gesteld en hij heeft zich sindsdien nimmer schuldig gemaakt aan een misdrijf.

Voor zover de Staatsecretaris zich thans op het standpunt stelt dat de verjaringstermijn aanvangt op het moment van de invrijheidsstelling, is appellant van oordeel dat dat niet is neergelegd in B1/2.2.4.1 en dat voor haar standpunt wijziging van de Vc op dit punt noodzakelijk is. Ingevolge B1/2.2.4.1 vangt de termijn aan op de dag waarop de veroordeling onherroepelijk is geworden of het transactievoorstel is aanvaard. Enkel en alleen wanneer de tenuitvoerlegging van de sanctie later heeft plaatsgevonden, wordt uitgegaan van de datum van de invrijheidsstelling. Dat is in casu niet het geval en dat is ook niet door verweerder tegengeworpen.

De uitspraak van de rechtbank is op dit punt in strijd met de wet- en regelgeving genomen. Voorts is niet voldaan aan het motiveringsbeginsel.

III. Conclusie

Om alle genoemde redenen verzoekt appellant het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank Haarlem d.d. 16 mei 2007, verzonden op 24 mei 2007, te vernietigen, te bepalen dat de Staatssecretaris een nieuw besluit neemt op het bezwaarschrift van appellant, met veroordeling van de Staatssecretaris in de proceskosten in beide instanties.

Arnhem, 20 juni 2007

E. Derksen

